

efter at faae en saadan Valgmaade indført; thi sætter jeg f. Ex., at jeg havde 2 Sønner, kunde det meget gjerne være, at den Ene var et klogt Menneſte og havde en god Forſtand, medens han dog ikke havde Lyſten med ſig og ikke blev En af de høiſt Beſtattede; det kunde hænde, at han kun fik en mindre Gaard eller blev Hnusmand eller maatte Haandværker, hvad jo ogsaa gjorde ligemeget. Derimod kunde det ſtee, at min anden Søn var af en meget indſtrænket Forſtand, at han ſlet ikke havde Hjerte for det Offentlige eller for at virke for andre Folk, men efter den nye Valglov ſkulde han dog, derſom han havde Lyſte til at blive blandt de Høiſtbeſtattede, have en ſtørre Valgret frem for den anden, men det vilde jeg kalde uklogt og urimeligt. — Jeg vil takke den høitærede Conſeilspræſident, fordi han har ſøgt at viſe os, at alle de Stræmmebilleder, man hidtil har opſtillet, ere ligesom grebne ud af Luften, og fordi han ſagde, at Ministeriet ikke havde lagt an paa at tage vor Valgret, men at det er Folket ſelv, der ſkal afgjøre, om det vil vedtage den nye Grundlov eller ikke. Jeg ſeer ſaaledes, at han vil ſøge at kaſte Anſvaret fra ſig over paa Befolkningen. Det ſhnes alſaa, at det berøver paa os ſelv, om vi vilde holde paa den almindelige Valgret, men jeg kan dog alligerel ikke frikjende Ministeriet aldeles; thi det har aldrig, ſaaledes ſom vi iſølge det Forbehold, vi toge ved Grundlovsindſtrænkningen, kunde være berettigede til at vente, ſøgt at fremkalde den almindelige Valgret og faae den gjennemført efter Junigrundloven i dens fulde Omfang. Det forrige Ministerium gik af, maatte fordi det ſyntes, at det nærværende Forſlag gav os for megen Ret, og det nærværende Ministerium kunde maatte faae i Sindet at trække ſig tilbage af en lignende Grund, nemlig naar vi fik et Forſlag vedtaget ſom det, der idag er fremkommet, men naar Ministeriet ſøger at kaſte Anſvaret fra ſig for det nye Forſlags Vedtagelſe, og vi Andre, der ſtemme Nei, ogsaa ſøge at kaſte Anſvaret fra os, om hvem ſkulle vi da ſige, at de bære Anſvaret? De Enkelte, om hvem vi vide, at de vilde ſtemme Ja til det nye Grundlovsforſlag, fordi de ere bange for, at det ellers ikke ſkal

gaae godt, og at vi vilde blive kaſtede ud i en uvis Fremtid, kunne vi heller ikke ſige være Skylden; men ſtulle vi kaſte Skylden over paa Nogen, kan jeg ikke forſtaae Andet, end at det maa blive paa dem, ſom kaldes de National-Liberaler. Det har nemlig viiſt ſig, at de paa alle Valgtribuner rundt omkring i Landet, idetmindſte paa de Steder, hvor jeg har været, have ſøgt at kalde det Stræmmebillede frem, ſom omtales ſaameget her. Man ſiger, at viovre i Syſland ere Unationale; men jeg vil ſpørge, om de Herrer troe, at de kunne fremkalde nationale Følelſer hos os ved at berøve os vore dyrebareſte Rettigheder? Jeg vil ſpørge, om De troe, at det er klogt . . .

Formanden: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at jeg er mig ikke bevidſt, at der her i Forſamlingen er ſabtet Udtalelſer ſom dem, det ærede Medlem nu fremførte, og hvad der maatte være ſagt udenfor Salen, kan man ikke vælge Salen her til at imødegaae.

Søren Jørgenſen: Ja, jeg ſkal da ikke videre udtale mig om den Sag, men kun opfordre alle mine Standsfæller til at lægge ſig alvorligt paa Hjerte, at det er os, ſom ſkulle bære Anſvaret for, om det nye Grundlovsudkaſt bliver vedtaget.

Jeg er vis paa, at mange Tuſinde lytte til os netop i denne Tid og viſte at vide, om vi give deres Valgret bort eller ikke. Det kan vel være, at de, ſom ſige, at de ere valgte for at ſige Ja, mene, at de ogsaa gjerne kunne gjøre det, men jeg troer, at derſom Vælgerne derhjemme vidſte, at alle de Stræmmebilleder, man har opſtillet, Intet have at bethyde, vilde de viſte, at man ſvarede Nei til det nye Grundlovsudkaſt. Derfor anbefaler jeg, at de foreliggende Vædringsforſlag blive vedtagne.

Conſeilspræſidenten: Jeg ſkal blot tillade mig den perſonlige Bemærkning, at hverken jeg eller Ministeriet ſøger at ſkyde Anſvaret fra os over paa nogen Anden, men at vi med fuld Bevidſthed bære Anſvaret for, hvad der er foreſlaaet.